

Dagslåndan och den gamla eken

Har ni hört sagan om ”Den gamla ekens sista dröm av H.C. Andersen”? Det är många många år sedan jag läste den. Den handlar om en ek, ett träd som kan bli förskräckligt gammalt – mycket äldre än människor. Den här eken tyckte synd om en dagslända. Dagslåndan lever ju bara en enda dag, och eken var redan 365 år gammal. Men dagslåndan njöt så intensivt av sin enda dag att den blev förvånad och undrade varför trädet tyckte så synd om den. Dagslåndan sa till eken: ”Du kanske har tusentals dagar, men jag har tusentals ögonblick att njuta av.”

Den fortsätter sedan att dansa i solen och lukta på ängens klöver, rosor, fläder och kaprifol, för att till sist sluta sin dag lika lyckligt som den hade levt, sittande på ett grässtrå. Eken stod och såg detta skeende upprepa sig varje dag medan den drömde om att själv få lyfta från marken där den så orubbligt stått och beskådat allting under så lång tid.

Hur kunde dagslåndan vara så lycklig, fast den hade ett så ytterst kort liv? kan man fråga sig. Först och främst av två viktiga orsaker skulle jag tro - den slapp det som är väldigt jobbigt för många av oss:

Den slapp att ångra eller sakna det som har varit, det som vi antingen hade velat ha gjort eller önskar något som skulle komma tillbaka igen, men som i båda fallen är borta för alltid. För vare sig det var något otrevligt eller trevligt som hände igår eller förrgår eller för ett halvår sedan, så är det förbi.

Den slapp att oroa sig och ängslas inför morgondagen, det vi inte har sett men som skall komma, imorgon eller någon annan dag i framtiden.

Dagslåndan kunde det som väl nästan bara djur och små barn klarar, att leva totalt i nuet och ta emot varje ögonblick som det kommer, utan att behöva planera eller oroa sig.

På så sätt blev dagslåndans liv, enligt sagan, så mycket rikare och skönare än den gamla ekens med alla sina många och långa år både bakom och framför sig.

Att leva här och nu, det är en konst.

Men så härligt det är när vi klarar av att som dagslåndan leva helt i nuet! Inte så att vi blir ansvarslösa och slutar ta hänsyn till andra och till våra uppgifter, men så att vi ibland bara kan släppa oron för både igår och imorgon, och ta emot det liv som är här och nu.

Sommaren är en väldigt bra tid för att öva sig på det här. När dagarna och till och med kvällarna är så där ljusa och långa - och förhoppningsvis lagom varma - då kan det kännas som om vi får mer tid. Tid till det vi längtat efter att göra, tid till varandra – till familj och till vänner.

Att tiden går, det kan stressa många av oss – men har du tänkt på, att det hela tiden kommer ny tid till oss? Det är vi som väljer att se mest på tiden som går, eller på tiden som kommer, eller att leva här och nu och bara vara, i alla de tusen och åter tusen ögonblick som vi får i present.

Ha en skön sommar!

Heléna Markfjärd, präst i Västanfors Västervåla församling
epost: helena.markfjard@svenskakyrkan.se